

เกณฑ์การส่งบทความเพื่อพิจารณาเข้าร่วมนำเสนอ
การประชุมวิชาการนานาชาติ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๐
ประเด็น “มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติกับการพัฒนานวัตกรรมการสู่อุตสาหกรรมกีฬา
(Thailand National Sports University and Innovation Development for Sport Industry)
ระหว่างวันที่ ๒๐-๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๓ ณ โรงแรมแอมบาสเตอร์ซิตี จอมเทียน พัทยา

หลักการและเหตุผล

ตามที่สถาบันการพลศึกษาได้ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๒ ได้กำหนดให้ มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงด้านการกีฬา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพ ทำการสอน วิจัยและพัฒนา บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาของประเทศ และมาตรา ๙ (๒) ส่งเสริม สนับสนุน และทำการวิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ให้มีความเป็นเลิศด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพวิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจึงเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางที่จัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษามีภารกิจเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป คือ จัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ ในประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วยประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับดำเนินงานของมหาวิทยาลัยทั้งด้านการศึกษาและการกีฬา คือ ๔.๗ การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ ๔.๗.๑ การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต ๔.๗.๒ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ ๔.๗.๓ การส่งเสริมการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดสู่ระดับอาชีพ โดยมุ่งการสร้างและพัฒนานักกีฬาของชาติ การเฟ้นหานักกีฬาที่มีความสามารถ สร้างพื้นที่และโอกาสในการแข่งขันแสดงศักยภาพ ด้านกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา การส่งเสริมการจัดกีฬาระดับนานาชาติ และสร้างแรงบันดาลใจในการต่อยอดความสำเร็จจากความเป็นเลิศสู่การประกอบอาชีพและมีเส้นทางอาชีพที่มั่นคง ควบคู่กับการส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมด้านการกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดการความรู้และพัฒนาระบบฐานข้อมูล เพื่อนำมาใช้ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศกีฬาเพื่อการอาชีพและนันทนาการเชิงพาณิชย์ ประกอบกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ประเด็นที่ ๒๓ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการสร้างและสะสมองค์ความรู้ในด้านเป้าหมายต่าง ๆ ให้มีความทันสมัยตลอดเวลา และพัฒนาประเทศจากประเทศที่ใช้แรงงานเข้มข้นไปเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจและสังคมบนฐานความรู้ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

ดังนั้น มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจึงได้เห็นความสำคัญของการนำนวัตกรรมมาพัฒนาด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพวิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เท่าทันต่อสถานการณ์โลกปัจจุบันที่มีการนำนวัตกรรมมาใช้ทางการกีฬา และพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมการกีฬาอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติต่อไป

การจัดประชุมวิชาการนานาชาตินับเป็นเวทีที่ให้คณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปทั้งในประเทศและต่างประเทศได้นำเสนอผลงานวิจัย แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติได้เริ่มดำเนินการจัดประชุมวิชาการนานาชาติ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นมา รวมเป็น ๙ ครั้ง ถือได้ว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี มีนักวิชาการชั้นนำทั่วโลกได้นำเสนอผลงานวิจัย ผลงานวิชาการ และนวัตกรรมในวิชาชีพต่างๆ ก่อให้เกิดการนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาอาชีพ และการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงเห็นสมควรให้มีการจัดประชุมวิชาการนานาชาติ ครั้งที่ ๑๐ ใน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ประเด็น **“มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติกับการพัฒนานวัตกรรมสู่อุตสาหกรรมกีฬา” (Thailand National Sports University and Innovation Development for Sport Industry)** เพื่อเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และประสบการณ์ด้านงานวิจัย และวิชาการในศาสตร์ด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ของคณาจารย์ นักวิจัย นักศึกษา ผู้สนใจทั่วไป ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย และผลงานวิชาการในศาสตร์ด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ของคณาจารย์ นักวิจัย นักศึกษา ผู้สนใจทั่วไป ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๒. เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือในด้านงานวิจัย และวิชาการในศาสตร์ด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ของคณาจารย์ นักวิจัย นักศึกษา ผู้สนใจทั่วไป ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓. เพื่อเป็นเวทีนำเสนอผลงานวิจัย และผลวิชาการ ในศาสตร์ด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ของคณาจารย์ นักวิจัย นักศึกษา ผู้สนใจทั่วไป ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๔. เพื่อให้ผลงานวิจัย และผลงานวิชาการในศาสตร์ด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ

รูปแบบการเขียนบทความ

๑. เขียนบทความทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ มีความยาวไม่น้อยกว่า ๒๐๐ คำ และไม่เกิน ๔๐๐ คำ ภาษาที่ใช้ควรถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

๒. จัดพิมพ์ด้วยโปรแกรม Microsoft Word

๓. บทความภาษาไทยใช้รูปแบบอักษร TH SarabunPSK ส่วนบทความภาษาอังกฤษใช้รูปแบบอักษร Time New Roman

๔. ชื่อเรื่องภาษาไทย ขนาด ๑๘ พอยต์ ส่วนชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ ขนาด ๑๔ พอยต์ ให้ใช้ภาษาอังกฤษ ตัวพิมพ์ใหญ่ ตัวหนา และจัดกึ่งกลางหน้ากระดาษ

๕. เนื้อหาบทคัดย่อ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์การวิจัย วิธีการวิจัย ผลการวิจัย และสรุปผลการวิจัย

๖. การพิมพ์เนื้อหาบทคัดย่อภาษาไทย ขนาด ๑๖ พอยต์ ส่วนเนื้อหาบทคัดย่อภาษาอังกฤษ ขนาด ๑๒ พอยต์

๗. ชื่อผู้เขียน ให้เขียนได้ชื่อเรื่อง ภาษาไทย ขนาด ๑๔ พอยต์ ส่วนภาษาอังกฤษขนาด ๑๐ พอยต์ โดยกำหนดขีดขวา ไม่ต้องใส่คำนำหน้าชื่อ และตำแหน่ง กรณีที่มีผู้เขียนมากกว่า ๑ คน และต่างสังกัด ให้เขียนเลขยกกำกับต่อท้ายนามสกุล และใส่ asterisk (*) หลังนามสกุลของผู้ที่จะนำเสนอผลงาน

๘. ชื่อหน่วยงาน หรือมหาวิทยาลัยของผู้เขียน กำหนดขีดขวา ในบรรทัดต่อมา ภาษาไทย ขนาด ๑๔ พอยต์ ส่วนภาษาอังกฤษขนาด ๑๐ พอยต์ กรณีมีผู้เขียน หลายคนและต่างสังกัดให้พิมพ์เลขยกกำกับด้านหน้าหน่วยงาน ตามลำดับผู้เขียน (กรณีที่มีผู้เขียนอยู่สถาบันเดียวกันไม่ต้องเขียนเลขยกกำกับ)

๙. คำสำคัญ (Keyword) เขียนใต้บทคัดย่อ ควรกำหนด ๓-๕ คำ

๑๐. ผู้รับผิดชอบบทความ (Corresponding Author) เขียนใต้คำสำคัญ เพียง ๑ ท่าน ภาษาไทย ขนาด ๑๔ พอยต์ ส่วนภาษาอังกฤษขนาด ๑๐ พอยต์ ตัวเอียง โดยระบุ ชื่อ-สกุล คณะ มหาวิทยาลัย อีเมล และประเทศ

การตั้งค่านำกระดาษ

๑. ขนาด A๔ แนวตั้ง ๑ หน้า

๒. ระยะขอบบน ๑.๐ นิ้ว หรือ ๒.๕๔ เซนติเมตร

๓. ระยะขอบล่าง ๑.๐ นิ้ว หรือ ๒.๕๔ เซนติเมตร

๔. ระยะขอบซ้าย ๑.๐ นิ้ว หรือ ๒.๕๔ เซนติเมตร

๕. ระยะขอบขวา ๑.๐ นิ้ว หรือ ๒.๕๔ เซนติเมตร

วิธีการส่งบทคัดย่อ ผ่านทางเว็บไซต์ www.tnsuconference.com

กำหนดส่งบทคัดย่อและแจ้งผลการพิจารณา

๑. ส่งบทคัดย่อ

๒๐ พ.ย.๖๒ - ๑๐ ก.พ. ๖๓

๒. แจ้งผลการพิจารณาตอบรับบทคัดย่อ

๒๐ ก.พ. ๖๓

หมายเหตุ: ทั้งนี้ได้แนบตัวอย่างรูปแบบการเขียนบทคัดย่อมาพร้อมด้วย

-ตัวอย่างการเขียนบทคัดย่อ-

ผลของการฝึกด้วยแรงต้านร่วมกับพลัยโอเมตริก และการเคลื่อนที่เฉพาะเจาะจง ที่มีต่อความคล่องแคล่วว่องไว และพลังกล้ามเนื้อขาในนักกีฬาแบดมินตันชาย

ภูสิต เสียงสาย^{1*}, อำนวย ตันพานิชย์¹, นิรอมลี มะกาเจ¹ อภิลักษณ์ เทียนทอง² และพรพล พิมพาพร¹
¹คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
²คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลของความคล่องแคล่วว่องไว และพลังกล้ามเนื้อขา ระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม และในช่วง ก่อนการฝึก หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา เพศชาย ที่เป็นนักกีฬาแบดมินตัน จำนวน 21 คน มาทดสอบความคล่องแคล่วว่องไวแล้วจัดสมาชิกเข้ากลุ่ม (randomly assignment) โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 7 คน ได้แก่ กลุ่มทดลองที่ 1 ฝึกด้วยแรงต้านร่วมกับการเคลื่อนที่เฉพาะเจาะจง กลุ่มทดลองที่ 2 ฝึกด้วยแรงต้านร่วมกับ พลัยโอเมตริก และกลุ่มทดลองที่ 3 ฝึกด้วยแรงต้านร่วมกับพลัยโอเมตริกและการเคลื่อนที่เฉพาะเจาะจง ระยะเวลาฝึกทั้งหมด 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง และก่อนการฝึก หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 6 ทำการทดสอบความคล่องแคล่วว่องไวและพลังกล้ามเนื้อขา นำผลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ผลทางสถิติ โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว วิเคราะห์ความแปรปรวนรูปแบบการทดลองรูปแบบวัดซ้ำ และทำการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ Least Significant Difference (LSD)

ผลการวิจัย พบว่า ความคล่องแคล่วว่องไวและพลังกล้ามเนื้อขา ระหว่างกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่พบว่า เมื่อเปรียบเทียบด้านความคล่องแคล่วว่องไวภายในกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ก่อนการฝึก หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าโปรแกรมการฝึกทั้ง 3 โปรแกรมนี้ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพด้านความคล่องแคล่วว่องไวได้หลังจากการฝึกสัปดาห์ที่ 4 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 6

คำสำคัญ: การฝึกด้วยแรงต้าน พลัยโอเมตริก การเคลื่อนที่เฉพาะเจาะจง ความคล่องแคล่วว่องไว
พลังกล้ามเนื้อ

EFFECTS OF RESISTANCE TRAINING COMBINED WITH PLYOMETRIC AND SPECIFIC MOVEMENT ON AGILITY AND LEG MUSCLE POWER IN MALE BADMINTON PLAYERS

Phoosit Sengsai^{1*}, Amnuay Thanpanich¹, Niromlee Makaje¹,
Apiluk Theanthong² and Phornphon Phimpaphorn¹
¹Faculty of Sports Science, Kasetsart University
²Faculty of Allied Health Sciences, Thammasat University

Abstract

The objectives of this research were to study and compare the results of the agility and leg muscle power among three sample groups. In the pre-training period and post-training (after the fourth week and the sixth week), the sample group consisting of 21 students who are badminton players from the Faculty of Sports Science were assigned for the agility test. The participants were divided into three groups: seven students in each one using the randomly assignment method. The first group applied resistance training combined with specific movement, the second group applied resistance training combined with plyometric, and the third group applied resistance training combined with plyometric and specific movement. Each group was trained twice a week for six weeks. Before and after the training in the fourth week and after the training in the sixth week, there would be a testing for agility and leg muscle power. The result was analyzed by three methods: finding the average deviation, one-way analysis of variance (ANOVA), and repeated measures ANOVA. The difference between each average in pair was calculated by using the Least Significant Difference (LSD) method.

The result shows that the average agility and leg muscle power between each sample group is not significantly different at .05. However, the average agility between all groups before and after the training in the fourth week and after the training in the sixth week is significantly different at .05. In conclusion, all the three training methods enhance agility after the training in the fourth week and the sixth week.

Keywords: Resistance Training, Plyometric, Specific Movement, Agility, Muscle Power